

delsklausulen betyde, at nationalt fastsatte kvalitetskrav ikke kan kræves overholdt for vand eller levnedsmidler, der importeres fra andre medlemsstater. Forslaget vil således medføre en svækkelse af beskyttelsesniveauet».

Siden folketingsdebatten den 23. marts 1995 er der kommet flere andre eksempler på, at den danske miljøgaranti ikke er tilstrækkelig til at garantere danske miljøinteresser. Europa-Kommissionen har lavet et direktivforslag, som udvander de danske bestemmelser vedrørende økologisk landbrug. F.eks. vil der blive givet grønt lys for, at økokvæg i lange perioder kan få op til 50 pct. af deres proteinbehov dækket via foder dyrket med kunstgødning, sprøjtemidler og anden landsbrugskemi. Desuden vil Europa-Kommissionen tillade, at der oprettes en »økologisk« varegruppe, hvis et produkt indeholder mindst 70 pct. vegetabiliske økoingredienser. På denne måde kan det danske økologiske landbrug og dets produkter risikere at blive undermineret af Europa-Kommissionens »økologiske« produkter, som de så oven i købet vil give et EU-økomærke som reklame for sagen.

Danmark kom også i mindretal på et nyt direktiv, som lægger op til, at fødevarer, der er fremstillet ved hjælp af genteknologi, skal mærkes på samme måde som alle andre fødevarer. Vi har samtidig fået at vide af Miljøstyrelsen, at Danmark ikke kan bruge miljøgarantien, da direktivet om genteknologi er lavet ud fra Maastricht-Traktatens artikel 43 om landbrugsprodukter. Den danske miljøgaranti kan kun bruges i forhold til artikel 100 A på miljøområdet. Det er Enhedslistens opfattelse, at Europa-Kommissionen bevidst har placeret gendirektivet i denne afdeling, fordi man ønsker at tilgodese hensynet til væksten højere end miljøet og har været under pres fra den bioteknologiske industri i Europa, som ikke vil have deres nye genprodukter hæmmet af for mange hensyn til miljøet.

Den 22. juni 1995 kunne Information fortælle om et fælles forslag fra England og Tyskland om at lempe grænseværdierne for pesticidrester i drikkevand af hensyn til den kemiske industri. Forslaget vil lempe grænseværdierne for rester i drikkevand af i alt 34 pesticider. Den engelsk-tyske arbejdsgruppe påpeger, at mere lempelige grænseværdier vil styrke udviklingen af den agro-kemiske industri i Europa, der nu beskæftiger 37.000 mennesker. England og Tyskland har sendt gruppens forslag videre til behandling hos Europa-Kommissionen, hvor det sikkert ikke vil skade forslaget, at det er fremsendt af to af stormagterne i EU.

I løbet af de næste 10-15 år skal Europa-Kommissionen til at revurdere i alt 800 forskellige aktivstoffer

i sprøjtegifte. I 1996 skal de første 90 sprøjtegifte nyvurderes. Her har Danmark meget naturligt stillet forslag om, at det bliver de 90 mest farlige sprøjtegifte, som først nyvurderes, men her har hensynet til geografisk spredning i EU-medlemslandene og de forskellige nationale virksomheder spillet en større rolle end hensynet til at finde frem til de farligste 90 sprøjtegifte, kunne Berlingske Tidende skrive den 9. juni 1995. Det skyldes selvfølgelig, at de forskellige nationale industrier helst vil have de sprøjtegifte vurderet først, som er mindst farlige, og som derfor kan komme med på en ny positivliste.

Hvis en sprøjtegift først er kommet på denne positivliste, kan det kun forbydes i et EU-medlemsland, hvis helt særlige forhold gør sig gældende. Dermed må Danmark acceptere uønskede stoffer, da der i »... industrien og flere EU-lande findes en holdning om, at sprøjtemidlerne ikke er særlig sundhedsfarlige. Og den kemiske industri synes at have stor magt til at få fremmet sine synspunkter«, siger miljøkonsulent i SID Jesper Lund-Larsen i Berlingske Tidende den 9. juni 1995.

Sådanne tiltag og miljøpolitiske holdninger – eller rettere mangel på samme – viser tydeligt, hvad et miljøflertal i Danmark er oppe imod af stærke økonomiske og politiske kræfter. Det blev også bekræftet af økonomiminister Marianne Jelved i Information den 20. juni 1995, efter hun var vendt hjem fra et ministerrådsmøde i Luxembourg. Hun konstaterede, at den nye Europa-Kommission gør det besværligt for de miljøvenlige lande at komme igennem med grønne synspunkter. På mødet havde økonomiministeren på Danmarks vegne foreslået, at indsatsen for miljøet skal fokusere på forebyggelse af forurening, at »foreneren betaler«-princippet skal lægges til grund, og at de miljømæssige omkostninger skal indarbejdes i markedspriserne. Desuden skal miljøpolitikken indarbejdes i alle andre politikområder. Men det kunne ikke godkendes i Ministerrådet. Specielt de sydeuropæiske lande ville ikke være med på disse økonomiske retningslinjer.

Forslagsstillerne håber, et flertal i det danske Folketing kan tilslutte sig forslaget om at arbejde for, at den danske miljøgaranti – som kun gælder som »garanti«, så langt den politiske vilje rækker fra de andre landes side – skal taktatfæstes, så vi selv suverænt kan afgøre vores egne miljøstandarder. Socialdemokratiet og SF går ind for flertalsafgørelser på miljøområdet i EU. Forslagsstillerne tror ikke, at man kan forbedre miljøet i Europa via en flertalspolitik på miljøområdet. Det er ikke realistisk, at flertalsafgørelser vil tvinge f.eks. England eller Spanien, Portugal eller Grækenland til en miljøpolitik, som disse